Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноко число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З Росиї. — Конституцийна борба в Анґлії.

Передвчерашна спільна конференция Німців і Чехів не довела до ніякого успіху. Презес польского Кол. ґр. Ґломбиньский вказав на конечну потребу полагодженя державних конечностий і візвав зібраних, аби стреміли до порозуміня. — П. Кіярі заявив, що реконструкция кабінету есть в тім часі рішучо неможлива, пос. Ґесман вказав на становище, яке займає Корона, посли Шустерщиц і Крамарж узнали зміну системи правлїня конечною, тілько п. Пацяк промовляв в спосіб дуже угодовий.

Наради будуть нині дальше вести ся. Др. Ґломбиньский повідомить о висліді нарад бар. Бінерта.

Що до самого парляментарного положеня, то в німецких таборах уважають его поліпшенєм. Надїють ся іменно, що славяньска Унїя против давнійших погроз заявить ся за парляментарним полагодженєм державних конечностий.

Росийска Дума заявила ся за заведенєм емеритур для підофіцирів ранених або окалічілих та за заведенєм войскової такси.

Розійшли ся були поголоски в заграничній прасі, що росийска цариця небезпечно занедужала і що стан еї здоровля має бути навіть безнадійний. Супротив того доносить урядова Darmst. Ztg., що росийска цариця, перебуваюча в Лївадиї, давно вже не тїшила ся таким знаменитим станом здоровля, як тепер. Цариця кождого дня відбуває проходи і прогульки. — Також з росийскої урядової сторони оповіщують, що поголоски о недузї цариці зовсім безосновні.

Рішенє палати льордів з'осередило на собі політичну думку не тілько анґлїйского народа, але й мешканців континенту. Хто возьме верх в тій борбі демократичних принципів і середновічних пережитків? Громадка льордів ухваленєм резолюциї Лensдовна, що передає буджет до рішеня народови, формально не нарушила конституциї, але фактично кинула край в безодню фінансової анархії. Ні один анґлїйский горожанин не обовязаний — на основі „Петициї прав" — платити незатверджених парляментом податків, а монарх, не маючи повновласти законодатних палат, не може до того нікого присилувати. Таким способом льорди своїм veto перетяли головний житевий нерв державн. Визначні політики і вся лїберальна праса, різко осуджуючи неконституцийний акт льордів, радили правительству ще перед розвязанєм парляменту перевести закон про зміну виборчої системи, щоби забезпечити палатї послів лїберальну більшість. Тепер Анґлїя під знаком виборчої аґітациї.

Правительство заповідає наперед знесенє палати льордів, крок дуже сьмілий, коли взяти під увагу питомий анґлїйскому народови консерватизм. В виборчій борбі беруть участь навіть князї анґлїйскої церкви. Архиепископ з Кентрбері, противник буджету і архиеп. Йорку, прихильник буджету видали спільно таку молитву на час виборів: „Милосердний Боже! В покорі благаємо тебе в імени всїх виборців, щоби ти осьвітив їх і позволив їм вибрати до великої ради людий, котрі будуть дбати о помноженє слави народа, о добро церкви, о честь і гаразд нашого монарха та его посїлостий, о мир і щасте, о правду і справедливість, о релїґію і боязнь божу серед всїх поколїнь. Все те і взагалї все потрібне просимо дати нам за посередництвом Христа Господа нашого і Спасителя. Амінь".

---

12)

Смерть і гроби.

Культурно-природописна розвідка.

Написав К. Ка.

(Дальше).

Тут би ще згадати бодай коротенько про самоубийства дїтий. Та й у нас бувають такі самоубийства. Хлопцеви несповна тринайцятьлїтному, що чимсь провинив ся, погрозила мати: „Чекай, чекай, дасть тобі тато, як прийде!" — А хлопчина не чекав, лиш пішов до шопи і повісив ся.

Не треба й доказувати, хто в сім случаю виноватий. Що хлопчина відобрав собі житє зі страху перед карою, о тім не можна сумнївати ся. Але може й мав чого бояти ся, може тота кара, яка мала его стрітити, могла таки дїйстно бути страшнїйшою, як сама смерть? Що говорити о родичах темних, непросьвічених, о людех, котрі не одержали ніякого виховання, коли дуже часто навіть родичі з інтелїґенциї уважають кару не за спосіб поправи до лїпшого, але за щось такого, чим би могли дати дитинї почути, і то добре, свій гнїв, свою злість, а нераз навіть і лютість. В таких случаях, дитина, котра очевидно може вже з природи носить в собі наклін до самоубийства, шукає ратунку в смерти. Не дитина в таких случаях винувата, але еї родичі, еї опікуни, взагалї старші особи, котрі який небудь надзір мають над нею

Стверджено загально, що самоубийства дїтий, іменно же межи шкільною молодїжею в найновійших часах дуже значно збільшили ся. І знов тут мусимо покликати ся на пруску статистику, котра виказує, що від 1880 до 1903 р. відобрало собі житє 1152 дїтий низше 15 лїт. З докладних розслїдів, о скілько они дали ся перевести, показало ся, що хлопців самоубийників було в четверо більше як дївчат, та що в середних школах було більше самоубийників як у висших. Третина з тих дїтий самоубийників відобрала собі житє з обави перед карою або з обави перед іспитом, зі встиду, що дістали злу клясу і не могли поступати до висшої і т. д. Дальше показало ся, що богато з тих дїтий були нервово роздразнені, у многих показували ся перші початки божевільности, а декотрі були вже з роду слабі на умі. Майже четверта часть учеників-самоубийників не мала таких здібностий, яких вимагала школа, а мимо того родичі таких дїтий упирали ся конче, щоби такі дїти кінчили навіть висші школи.

Просимо тепер собі подумати, які наслїдки можуть бути з того, коли така дитина, котра не має зовсїм потрібних здібностий, котра може вже з роду слаба на умі або нервово хора, дістане ся до висшої школи, що ставить вже більші вимоги, а коли ще до того мучить ся й учитель так само може нервово хорий, що преці також дуже легко може бути. В таких случаях зійде ся двох ненормально настроєних людий і катастрофа готова. Длятого як зі сторони родичів так і учителїв треба як найбільше на то уважати, щоби не жадати від дїтий чогось понад їх сили. Передовсїм же учителї повинні старати ся лиш о то, щоби дитину дїйстно чогось научити, а уникати всякої формалїстики і шабльоновости та на похибки молодежи бути вирозумілими. Школа однак повинна також і на то уважати, щоби не лиш учити, але й виховувати; длятого все то, що веде молодого чоловіка до хоробливої честилюбивости, до зарозумілости, що прискорює его зрілість, повинно бути зі школи виключене, а до сего треба би зачислити навіть й наші шкільні мундури.

Докладні розслїди показали, що в многих случаях самоубийства школярів вина спадає на школу, але без сумнїву, що ще більша вина спадає і на самих родичів. Родичі дуже часто за мало знають свої дїти, а ще менше старають ся їх пізнати а дуже часто не уміють або навіть не хотять іти школї на руку. А преці дім і школа то повинна бути одна рука.

Наконець наведемо ще кілька спостережень віденьского лїкаря що до калїків вислїдок самоубийства. Він каже: Яко лїкар при шпиталї, положенім близько центрального кладовища, Пратеру (великого публичного города у Відни) і Дунаю, як би на то, щоби було де зараз заносити самоубийників, можу по кілька разів на тиждень видїти, як приносять таких нещасливих в безнадїйнім станї або в станї тяжкого покалїченя. Не буду тут говорити про тих легко зранених по найбільшій части

Новинки.

Львів, дня 9 грудня 1909.

— **Застановлене діяльности уряду почтового.** Ц. к. дирекция почт і телеґрафів подає до відомости: Урядові чинности ц. к. почтового уряду в Яворі застановлено з днем 3 грудня с. р. Місцевости Явора і Ісаї, що належали до округа доручень ц. к. уряду почтового в Яворі прилучено до замісцевого округа доручень ц. к. почтового уряду в Турції над Стриєм. (При сій нагоді звертаємо увагу на те, що то в Яворі а не в Янові над Стриєм, як то було хибно донесено в однім з попередних чисел погорів уряд почтовий).

— **Для проєктованої реґуляциї ріки Стрия** від кільом. 12·120 до кільом. 5·110 відбуде ся водно-правне доходжене разом з вивласнюючою розправою в Жидачеві, Іванівцях, Волцневі і Межирічах дня 29 грудня грудня 1909 і розпічне ся о 8 год. перед полуднем обходом простору який має бути управильнений. Комісия збере ся в Жидачеві в сали ради повітової. Викази ґрунтів, які мають бути вивласнені, разом з плянами, будуть виложені в уряді громадскім в Жидачеві, Іванівцях і Волцневі та в канцеляриї обшару двірского тих місцевостий, а проект в старостві в Жидачеві, почавши від дня 12 грудня через 14 днів до переглянення для загалу. Закиди против проекту взглядно намíреного вивласненя можна вносити в протязі згаданих 14 днів на руки староства в Жидачеві або при комісиї на місци.

— **В Богородчанах** відбудуть ся дня 25 с. м. в льокали читальні „Просьвіта“ о 10 годині рано загальні збори філії Тов. „Просьвіти“ і перші загальні збори філії „Сільского Господаря“. Перед зборами відбуде ся богослужене в місцевій церкві при участи хору із Старих Богородчан.

— **Епископ для угорских Русинів в Америці.** „Діло“ довідує ся — як пише — з компетентного жерела, що римска курия іменовала окремого епископа для американьских Русинів, що походять з Угорщини. Епископом став один сьвященик із пряшівскої епархії. Тим способом заспокоєно домаганя угорских Русинів, котрі не хотіли признавати епископа Ортиньского як Галичанина та вели безнастанно проти него пожалуваня гідну боротьбу, послугуючи ся при тім москвофільско-православними інтриґантами. З хвилею іменованя окремого епископа для угро-руских переселенців, надіємо ся, устануть між американьскими Русинами церковні ворогованя, а се залежати буде у великій мірі від особистого такту нового владики, від того, о скілько він зуміє станути на щиро народнім становищи та не дасть себе захопити в сіти москвофільских інтриґантів, котрі раді би завести наш нарід під російску православну кормигу.

— **Дрібні вісти.** В Станиславові відбудуть ся дня 24 с. м. о 10 год. 30 м. рано загальні збори товариства дяків станиславівскої епархії в льокали капітули при ул. Собіского. — Перед судом присяжних у Львові розпічне ся карна розправа против 32-літного господаря із Спасова сокальского повіта Михайла Плетінка, котрий допустив ся убийства своєї 50 літної своячки Мариї Кайдової, котрої хотів позбути ся, щоби забрати ґрунт по ній, котрий она єму з тим записала, щоби єї удержував аж до смерти. До розправи покликано 17 сьвідків. — За крадіж скрині з хлібом з воза пекаря арештовано Г. Боґуневича. — Шлюсар Генрих Параскевич задумав стріляти воробці в ліску на Льоншанівці і виліз на дерево та обходив ся так незручно з пістолетом, що не лиш прострілив собі руку але ще й впав з дерева та потовк ся, а в додатку ще й воробці сьміяли ся з него.

— **Розбишацкий напад.** До дому поліцийного аґента в Перемишли Ґрена впав дня 5 с. м. якийсь пройдисьвіт а заставши в помешканю лиш саму нездужаючу єго жінку зажадав від неї 10 К грозячи їй в противнім случаю застріленєм; при тім ще й страшив, що він „божевільний котрий часто дуріє“. Перепуджена жінка виймила полярес, а оправдуючись, що має всего лиш 20 сот. готівки віддала єго волоцюзі, котрий ворокуючи, що злий зробив інтерес вийшов з хати і щез.

— **Смерть пяниці.** Селянка Йосифа Федькова вертаючи оногди в ночи пяна до села переходила через міст на ріці в Дубрівці німецкій під Новим Санчем і очевидно заточила ся так, що впала з мосту до ріки з висоти кілька метрів. Ніхто того не видів, ніхто не прийшов їй на поміч, аж на другий день добачено трупа, котрий сплив був на воду.

† **Помер** О. Порфірий Руденьский, парох в Рипянці, рожнітовского деканата помер дня 31 падолиста в 75 р. житя а 49 сьвященьства.

— **Загальні збори** середміскої читальні „Просьвіти“ у Львові відбули ся в неділю 5-го грудня. До нового виділу ввійшли: О. радн. Евген Гузар голова, Микола Курцеба заст. голови, Петро Гладій бібліотекар, Омелян Бараник секретар, Стефан Лужняк касиєр, Мартия Голубцівна і Теодор Бучма.

— **Молочарня в Глубічку.** Дня 11 падолиста с. р. відбуло ся посьвячене першої молочарні в Глубічку, борщівского повіта. Завдяки сьвідомости і солідарности наших людий село поступає дуже скоро наперед, головно завдяки праці місцевого пароха о. Казновского. Заложена перед кількома роками каса Райфайзена належить до найбільших в повіті. Склеп системи Рочдельской розвиває ся також дуже гарно. Читальня „Просьвіти“ містить ся у своїм власнім великім мурованім будинку. Тепер прибула ще молочарня.

По торжественнім богослуженю в місцевій церкві рушив процесиональний похід до льокалю молочарні. Чину посьвяченя довершили: оо. Казновский, Дроздовский, Курдидик і Зінько. Після посьвяченя пішли принагідні промови, і так: о. Казновский розповів коротко історию повстаня всіх інституций в Глубічку і подякував тим, що коло них заслужились; др. Юлий Олесницкий від борщівскої філії „Просьвіти“ привитав зібраних з нагоди отвореня нової інституциї і говорив про значіне кооперациї з огляду економічного, просьвітного і національного. О. Курдидик говорив про потребу кооперациї з мотивів релігійних. О. Зінько пояснив, яку користь може принести селу молочарня і як єї належить вести.

— **Чужі про нас.** У віденьскій ілюстрованій часописи „Österr Illustr. Ztg.“ ч. 8 з дня 21. падолиста с. р. знаходять ся гарні знимки з нашої хліборобскої вистави в Стрию. Є їх там пять а то: 1) загальний вид головної салі „Народного Дому“; 2) моделі церков і хат селяньских; 3) гуцульскі різьбарі при роботі; 4) перерібка молока і 5) полева служба Божа в день отвореня вистави. До тих ілюстраций додано статейку такого змісту: „В Стрию (в Галичині) уладжувано недавно першу українську хліборобску виставу, а в протягу 10 днів відвідало єї 36 000 осіб, між котрими було найбільше українських селян, що проявили незвичайне заінтересоване для сего діла. Між численними продуктами рільництва і домашного промислу викликували особливший інтерес малозвістні доси за границею продукти гуцульскі, вишні різьби з дерева і вироби з металю з взорами, пригадуючими мотиви оріентальні, повними вишних барв. Вироби ті будили прямо подив. Богаті збірки прегарних килимів, колекциї артистично мальованих писанок, що можна було бачити перед кількома роками на льондоньскій виставі, вироби гляняні і майоліковi з українськими взорами і мотивами могли сьміло зайти своє місце на сьвітовій виставі. У вісімнайцяти салях, на коридорах і в подвірю „Народного Дому“ нагромаджено всі можливі продукти українского рільництва і домашного промислу, а між ними

молодих людий, у котрих скінчило ся на тім, що пустили собі трошки крови, зіпсували собі на хвилю жолудок або набавили ся катару. Для них була то по найбільшій части спасенна наука, що пізнали страх смерти і мабуть не повторять більше свого нерозважного вчинку. Я хочу тут поговорити про тих нещасливих, котрим не удав ся їх намір і они поробили ся каліками на довгі часи або й на ціле житє. Цілию отсих рядків єсть познакомити ширшу публику з деякими численно спостеріганими окаліченями, щоби тим способом відстрашити кандидатів на самоубийників від їх наміру і охоронити їх від ще гіршої судьби. Старші люди, котрі по зрілій розвазі виконують своє рішенє, осягають на жаль аж надто часто свою ціль.

Дуже часто буває, що самоубийники стріляють собі в голову з боку. Куля може тоді знищити нерви зору або таки й само око, але житя не відбере. До року видів я чотирох таких самоубийників, двох з них у віці мало що над двайцять літ. Один з них стріляв до своєї нареченої а відтак стрілив і в себе. Житя собі не відобрав, але осліп на ціле житє а коли вилічив ся з рани, мусів ще відповідати перед судом за намірене убийство.

Ще сумнійше остав ся мені в памяти один може сороклітний мужчина, котрий в самоубийчім намірі стрілив собі в рот і в той спосіб позбавив ся не лиш зору але й цілого лиця. Замість рота, носа і очий остала ся лиш широка рана, така, що можна було безпосередно до горла заглянути — страшний вид. За помочию кількох пластичних операций удало ся того чоловіка на стілько вилічити, що він міг у восковій масці показувати ся знов між людьми, хоч, що правда, мусів єго водити якийсь видющий.

Побіч стрільного оружия стає ся й ніж в руках самоубийника менше небезпечний, бо до того треба великої енерґії, щоби ножем аж смерть собі зробити. Прецї вже лиш трохи прорізати собі тіло, викликує досить значний біль а не кождий годен знов так занаркотизувати ся, як той пяниця, що впившись, зробив собі в пияцкім дурі аж 36 ран ножем, попробивав собі груди і черево. Мимо того, що він так покалічив ся, рани єго не були смертельні. Гірший був в наслідках самоубийчий намір одного трийцятьлітного мужчини, котрий як божевільний порізав собі бритвою гортанку і дихавку, аж остаточно внаслідок упливу крови зімлів. В такім страшнім станї привезли єго до шпиталю і він мусів через кілька місяців носити рурку в гортанці та не міг ані словом відозвати ся, а коли остаточно вже й вилічив ся, стратив голос так, що міг ще ледви шептаючи, говорити.

Инший спосіб відбирати собі житє, якого уживають особливо дівчата по великих містах, єсть отроєнє за помочию лугової есенциї. Коли хтось випє єї за мало, або коли наспіє скора поміч, то смерти від тої отруї нема. Але зараз показують ся страшні наслідки виґрызеня. Отрує виґризає їжницю і жолудок а від того робить ся рана, їжниця корчить ся і стягає ся а жолудок так само, а чоловік в перших тиждях лиш з великим трудом і болями може принимати дрібочку поживи. Чоловік нидіє і вмер би з голоду, як би єго штучними способом не годували, а відтак ще треба поволи їжницю і жолудок розширяти. Таке лічене вимагає цілими місяцями терпеливости і витревалости недужого і лікаря. Того рода нещасливі замість раз на завсїгди позбавити ся всякої муки, мучать ся аж тепер в страшний спосіб.

Навіть такий, як би здавало ся, нехибний спосіб самоубийства, як кидати ся з великої висоти, або під надходячий поїзд не завсїгди смерть приносить. Знаю такий один случай, що дівчина кидаючись з четвертого поверха зависла спідницями на поручу від сходів і лиш головою так сильно вдарила ся, що зазнала тяжкого потрясеня мозку і опісля вилічила ся, але вже все їй щось хибувало. Одна служниця із злости, що пані не дала їй кави на снїданє, скочила з моста в річку Віденку, котра вже була висхла і так поломила собі руки, що хоч опісля жила, не могла вже навіть рушити руками. Подібно стало ся одній пани, котра в приступі тяжкої задуми (мелянхолиї) кинулась з поверха і поломила собі не лиш ребра, але й стовп хребтовий, внаслідок чого так їй ноги віднияло, що вже не могла ходити.

Можна би навести ще множество примірів калїцтва внаслідок наміреного самоубийства, але вже й сих вистане, щоби показати, як страшні можуть бути наслідки такого поступованя.

(Дальше буде)

богато таких, що могли би принести честь кождій школї рільничій або промисловій. В днях отвореня відбуло ся богослуженє полеве, получене з посьвяченем прапора стрийского „Сокола“, а зібралось на нїм висше 15 000 народа. Виставa дала взагалї дуже інструктивний образ культурного і господарского розвою українського народу в Галичинї і на Буковинї“.

— **Як стоїть справа Гофріхтера.** Чутка, мов би Гофріхтера оногди перший раз переслухано, показала неправдивою, бо капітан-аудитор Кунц, котрий веде слїдство, ще не вернув з Лїнца, куди поїхав для доповненя доходжень. Як тепер доносять з Лїнца, доходженя ті не лиш не вияснили вічо нового против Гофріхтера, але противно в дечім змінили давнїйші здогади в користь Гофріхтера. Так н. пр. дошка знайдена в домі Гофріхтера, на котрій він мав нїби то копіювати листи, показала ся найзвичайнїйшою дошкою до сїканя мяса. Також знайдений там папір показав ся зовсім иньший як той, на котрім були писані листи з підписом Франсіса. Також не удало ся й доси вислїдити того вояка, котрий в аптицї Рідберґера хотїв купити циянкалї. Також і комісия вислана до Літомериць, щоби там розслїдити, чи Іванна Амляхер, перша наречена Гофріхтера, не була отроєна, вернула з нїчим; показало ся, що она умерла на удар серця.

— **Сумні наслїдки збиточливости.** Вчера по полудни перед 4-ою годиною стала ся на ул. Личаківській якраз напротив дому ч. 39 D страшна пригода, котра на щастє не закінчила ся так траґічно, як то могло дуже легко стати ся і як в перший хвили здавало ся. А причиною тої пригоди була непростима збиточливість столярского термінатора Івана Михайлунова. В хвили коли над'їзджав в гору ваґон трамвайний ч. 121, ішли краєм тротоара також в гору два хлопці, з котрих один другого очевидно із збитків потрутив. Падаючий хлопець впав на землю якраз в хвили, коли над'їхав віз, але на щастє не дістав ся під плятформу воза, лиш впав з боку, а віз вхопив его за одінє і потягнув трохи за собою.

Моторовий в сїй хвили здержав віз, а гук, який зробив ся з того, перепудив людий ще більше і став ся причиною ще другої пригоди. Кілька кроків попереду ішла якась панї з осьмилїтним синком, а вчувши нагле вдержанє воза, оглянула ся і побачила край тротоара голову впавшого хлопця. Гадаючи, що то віз відорвав хлопцеви голову, так тим перепудила ся, що зімлїла і впала на землю. Синок видячи, що стало ся з матірю, зачав голосно плакати. Тепер зробило ся ще більше збіговиско. Одні з прохожих взяли ся ратувати омлїлу, а другі заняли ся хлопцем, підоймили его і занесли до згаданої каменицї. В перший хвили здавало ся, що хлопець з перестраху стратив мову, бо лиш ревів, а сльози струями текли ему з очий і не можна було допитати ся, що ему стало ся і де его болить.

Хтось побіг до шпиталю для дїий при ул. Личаківській і звідтам завізвав поготівлю ратункову, котра однак під ту пору була вже деинде занята. Тимчасом вози трамваєві на ул. Личаківській ставали один за другим і утворили довжезний ряд. Хлопця, що потрутив свого ровесника, зловлено і віддано полїцийнови, а небавком надбіг якийсь старий чоловік з сивою бородою і перепудженим лицем. Був то батько хлопця, котрому дали знати, що его синови стала ся якась пригода і він прибіг его ратувати. Хлопця занесено зараз до шпиталю і лїкар дижурний сконстатував там, що хлопцеви не стало ся більше нїчого, лиш потовк собі ноги, але впрочім має ще цїлі кости. Хлопець той називає ся Іван Штундак і есть практикантом фризиєрским. Штундак пішов відтак сам до дому, а Михайлуна полїция по списаню протоколу випустила на волю.

Телеґрами.

Відень 9 грудня. На нинїшнім засїданю палати послів предложив мінїстер справедливости проект закона в справі подїлу парцель катастральних. — Пос. Середнявский зголосив внесене в справі зміни закона о суспільнім обезпеченю. Опісля вела ся дальша дебата над провізориєю буджетовою. Промавляв мінїстер др. Білиньский.

Будапешт 9 грудня. На вчерашній радї мінїстрів розбирано политичне положенє Векерле від'їхав до Відня. Конференция з Іваном Зічім повістала без успіху.

Петербург 9 грудня. Дума заявила ся за заведенем емеритур для ранених підофіцирів або калїк та за установленем такси войскової.

Льондон 9 грудня. До ранїшних часописий доносять з Бомбаю, що анґлійскі кораблї военні вислїдили в Перскім заливі три кораблї, які везли 2850 карабінів і 400.000 патронів.

Монахів 9 грудня. Помер тут маляр Йосиф Германн Кавльбах.

Петербург 9 грудня. Петерб. Аґенция доносить, що вість з Шанґаю о якійсь тайній угодї Росиї з Далаї Лямом есть видумана.

Константинополь 9 грудня. Перский амбасадор вручив Портї ноту, в котрій домагає ся покараня турецких вояків за то, що они коло Тундуз убили шість Перзів. Порта обіцяла розслїдити сю справу.

Білград 9 грудня. Одна з часописий доносить, що короля болгарского, котрий сего тиждня виїздить до Відня, повитає на білградскім двірци наслїдник престола.

Брукселя 9 грудня. Кор. Леопольд недужає від ревматизму. Загальний стан здоровля есть однак добрий, доказом чого есть невидаванє білєтинів і гостина наслїдника престола в Монахові.

Курс львівский.

Дня 8-го грудня 1909.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	635 —	645 —
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	402 —	412 —
Зелїз. Львів-Чернів.-Яск	557 —	565 —
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	410 —	—·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	110·40
Банку гіпот 4½%	99·10	99·80
4½% листи застав. Банку краєв	100 —	100·70
4% листи застав. Банку краєв .	94·—	94·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 41½ лїт.	96·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·30	94·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½% . .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·20	93·90
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	93·70	94·40
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·—	93·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	115·—	121·—
Австрийскі черв. хреста (Курс вдовський) . .	63·75	67·75
Угорскі черв. хреста . .	36·50	40·50
Італіянь. черв. хр. 25 фр. . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. . .	68 —	74·—
Базилїка 10 кор. .	24·50	28·50
Joszif 4 кор. . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·36	11·40
Рубель паперовий	2·55	2·56
100 марок нїмецких	117·40	117·60
Долляр американьский	4·80	5·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: $2^{\underline{30}}$, $5^{\underline{50}}$, 7·25, $8^{\underline{55}}$, 9·50, 1·10*), 1·30, 5·45, $8^{\underline{40}}$, $9^{\underline{50}}$.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, $2^{\underline{15}}$, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: $12^{\underline{20}}$, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, $2^{\underline{05}}$, 5·58, $6^{\underline{40}}$, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:
З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), $9^{\underline{44}}$, $6^{\underline{29}}$*), $11^{\underline{55}}$*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:
З Підгаєць: 10·38, 7·10*), $9^{\underline{28}}$, 6·13*), $11^{\underline{39}}$*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брюхович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, $8^{\underline{20}}$.
„ 1/6 до 30/9 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 12/9 $10^{\underline{10}}$
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Винник що дня 3·44.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).